

MEMÒRIA 2012

Acolliments familiars

La Selva

ÍNDEX

La meva família m'acull

1. JUSTIFICACIÓ

2. LA NOSTRA ENTITAT

- 2.1 Qui som
- 2.2 Missió
- 2.3 Visió
- 2.4 Valors
- 2.5 Els nostres projectes
- 2.6 Implementació del programa “La meva família m'acull” a la comarca de la Selva en col·laboració amb el SEAIA de la Selva

3. OBJECTIUS “LA MEVA FAMÍLIA M'ACULL”

- 3.1 Objectius estratègics
- 3.2 Objectius operatius

4. METODOLOGIA DE TREBALL

5. RECURSOS NECESSARIS

- 5.1 Recursos humans
- 5.2 Recursos materials
- 5.3 Recursos econòmics

6. ANÀLISI DE LA POBLACIÓ ATESA

- 6.1 Nombre d'infants atesos durant l'any
- 6.2 Vincle del guardador
- 6.3 Distribució per edats i procedència geogràfica
- 6.4 Nombre de famílies i adults atesos durant l'any
- 6.5 Nombre de baixes durant l'any en curs
- 6.6 Nombre d'infants derivats de nou a l'any en curs
- 6.7 Temps mitjà d'espera entre derivació d'EAIA i primera entrevista

7. ACTIVITATS DE L'EQUIP

- 7.1 Nombre d'entrevistes anuals a infants
- 7.2 Nombre d'entrevistes anuals a famílies
- 7.3 Nombre d'informes d'estudis fets a l'any
- 7.4 Nombre d'informes de seguiment anuals
- 7.5 Nombre d'altres informes fets a l'any
- 7.6 Nombre de reunions de coordinació anuals
- 7.7 Nombre d'acompanyaments/supervisió a les visites amb pares
- 7.8 Formació als grups de famílies acollidores

8. VALORACIÓ

1. JUSTIFICACIÓ

El projecte “La meva família m’acull” forma part del programa de suport a les famílies amb infants i adolescents en situació de risc i desemparament, i neix amb l’objectiu de millorar el suport que rep la família extensa quan assumeix la guarda dels infants en no poder viure, per diferents motius, amb els seus progenitors.

Aquesta manera d’organitzar-se de les famílies ha existit sempre, ja que d’una manera natural al llarg de la història, els avis, germans grans, tiets o altres familiars s’han fet càrrec dels membres més vulnerables de la família i, en aquest cas concret, dels menors quan els pares no poden assumir les competències parentals més bàsiques, fet que deixa els infants en una situació de risc i/o de desprotecció. El que sí que ha canviat, a partir de la dècada de 1980, és l’augment dels nens en situació de risc psicosocial que són tutelats per l’Administració i acollits d’una manera formal per altres membres de la família. D’altra banda, també augmenta el nombre de familiars que demanen regularitzar la situació de fer-se càrrec dels parents menors d’edat.

El fet de regularitzar aquestes situacions, que abans es donaven d’una manera espontània i informal, respon a un nou concepte d’infància provocat per canvis socials i familiars que també queden recollits a les lleis. En aquest sentit, l’Assemblea General de Nacions Unides marcà una fita en el reconeixement internacional de drets civils, polítics i socials de la infància amb la promulgació de la Convenció Internacional sobre els Drets de l’Infant, l’any 1989. Al nostre país es va ratificar el 1990 marcant un abans i un després dels drets dels menors. Els punts essencials que cal destacar-ne són:

- Per primera vegada els nens i nenes són reconeguts com subjectes de dret
- Es considera l’interès superior del menor i, sent aquest un concepte jurídic abstracte, es garantirà la participació de l’infant en la concreció d’aquest “interès superior” (art. 3.1)
- Dret a la participació com principi que ha de regir dins de les institucions on viuen els nens i nenes (art. 12)
- Dret a la protecció i assistència especial dels nens que visquin en institucions. En aquest article es dona a entendre que la institució serà l’últim recurs (art. 20). La família és el medi natural de l’infant (art. 5, 18 i 27)
- Els infants no s’han de separar de les seves famílies contra la seva voluntat (art. 9.1)

Al nostre país, la Constitució espanyola, al seu article 39, tracta de la protecció a la família i a la infància dintre dels convenis internacionals. Al seu títol VIII queda recollit que els serveis socials és una de les matèries transferida a les comunitats autònomes. Aquesta nova organització territorial va provocar l’inici d’un procés de renovació de l’ordenament jurídic que també va afectar algunes de les normes en matèria de menors. A partir d’aquesta transferència de competències, cada comunitat autònoma ha anat legislant d’una manera progressiva amb lleis autonòmiques i, conjuntament amb les entitats locals, han ampliat el marc regulador de protecció a les famílies i a la infància.

En aquest sentit, a Catalunya la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i oportunitats en la infància i l’adolescència (LDOIA), actualitza la normativa que hi havia fins al moment en relació a la infància i l’adolescència per tal d’adaptar la legislació a les noves necessitats i circumstàncies socials. La llei promou l’interès superior del menor, la seva participació en les decisions que l’afectin i, en cas de desemparament i risc, promou la família com a opció preferent a la resta d’opcions. Respecte d’això:

- “Les mesures d’acolliment familiar, sempre que sigui possible, tenen preferència respecte de les que comporten l’internament del menor o la menor en un centre públic o privat” (art. 120.2)
- “L’acolliment simple o permanent en família extensa té preferència respecte a l’acolliment en família aliena” (art. 127.3)

En aquest context, el projecte “La meva família m’acull” es justifica clarament per diferents raons, entre les quals destaca:

- A Catalunya els acolliments en família extensa s’han anat incrementant al llarg dels darrers anys sense que hagin augmentat ni els recursos ni els programes adreçats a aquesta població.
- L’acolliment en família extensa permet als infants mantenir la xarxa de relacions, sense quedar desvinculats del seu entorn social, i és l’opció que proporciona més protecció i seguretat ja que és la que

ofereix menys provisionalitat de la situaci3.

- És l'opci3 m3s econ3mica que d3na millors resultats.

En definitiva, 3s necessari impulsar aquesta mesura de protecci3 ja que, tot i ser quantitativament la que d3na millor protecci3 a m3s infants, 3s tamb3 quantitativament aquella a qu3 es destinen menys recursos (protegeix gaireb3 1/3 dels infants sota tutela i comporta menys d'1/10 de la despesa directament destinada als infants o als serveis que els protegeixen).

2. LA NOSTRA ENTITAT

2.1 Qui som?

FASI és una fundació sense ànim de lucre, fruit de la col·laboració entre el sector públic, el sector privat i el tercer sector. Està inscrita en el Registre de Fundacions de la Generalitat de Catalunya amb el número 2623 i NIF G-65212789.

Des de la nostra fundació es desenvolupen projectes d'innovació vers l'atenció de la infància en risc social i les seves famílies a Catalunya.

En tots els nostres projectes s'apliquen els valors de transparència, participació, sostenibilitat econòmica i mediambiental, i rigor i compromís amb les persones i l'entorn.

2.2 Missió

Desenvolupar projectes d'innovació vers l'atenció de la infància en risc social i les seves famílies a Catalunya.

2.3 Visió

- Una organització ben estructurada, amb criteris òptims de gestió eficient i solvència.
- Referent en l'àmbit de la innovació aplicada a recursos per a infància i famílies en risc.
- Compromesa amb les persones i l'entorn.
- Oberta a la participació i receptiva a la incorporació de més agents dels tres sectors (públic, privat i associatiu).
- Creu en l'avaluació constant i en la generació de coneixement, potenciant-ne la difusió.

2.4 Valors

Transparència: Aplicada a tot allò que té a veure amb la mateixa organització i amb el que fa.

Participació: Tant dels usuaris com dels professionals en tot el procés de gestió dels serveis i en la mateixa dinàmica de l'organització i buscant una participació activa dels patrons i agents externs amb qui ens relacionem.

Sostenibilitat: Tant en la seva vessant econòmica com mediambiental.

Rigor: Aplicant tècniques de gestió i control basades en mètodes d'avaluació de la qualitat. La nostra intervenció es fixa en models tècnics i professionals.

2.5 Els nostres projectes

“**La meva família m'acull**” s'emmarca dins el Programa de suport a les famílies amb infants i adolescents en situació de risc de desemparament que duu a terme la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Aquest programa és un dels eixos del desplegament de la Llei 14/2010 dels drets i les oportunitats en la infància i adolescència. Respon a la nostra voluntat de col·laborar amb la xarxa de serveis i amb la Direcció General d'Atenció a la Infància, en tot el que té a veure amb la protecció i el seguiment de la infància vulnerable. En concret, el nostre propòsit és ajudar les famílies extenses, que estan acollint un infant o adolescent, en aquest procés. Volem facilitar un suport professional i especialitzat que d'acord amb les indicacions del sistema de protecció, els garanteixi un recolzament durant aquesta etapa. De la mateixa

manera, pretenem enfortir les famílies que estan desenvolupant aquesta tasca per tal que puguin seguir-la duent a terme i fer-ho encara amb millors condicions. Alhora, ens posem també a disposició dels Equips d'Atenció a la Infància i l'Adolescència per tal de col·laborar amb ells, en la valoració del desenvolupament de l'acolliment i també en la part d'estudi i de valoració (exclusivament del nucli acollidor) en nous casos d'acolliments en extensa.

“Cases d'infants” és un altre projecte emmarcat dins el programa de suport a les famílies amb infants i adolescents en situació de risc de desemparament que duu a terme la DGAIA, que té l'objectiu de donar a les famílies el suport necessari que eviti la separació dels fills i/o filles, o que, en tot cas, possibiliti el retorn a casa dels infants institucionalitzats al més aviat possible. Es pretén desenvolupar un model d'atenció a la infància i a l'adolescència que, partint de l'apoderament dels infants, adolescents i les seves famílies, com també de la coordinació amb la xarxa, treballi la millora de les capacitats parentals de manera que sigui possible el retorn dels infants al domicili en un temps no superior als 18 mesos o la seva emancipació. La intervenció a Casa d'Infants permet desenvolupar un treball que estimuli les pròpies capacitats de les famílies, i també una intervenció individual especialitzada gràcies al suport psicològic i pedagògic complementari. A cada Casa d'infants es pot atendre un màxim de 8 places residencials, 2 amb estada intermitent (pernoctes no continuades) i 2 places de suport en les quals no es considera la pernocta.

Els dos projectes que actualment es porten a terme per part de la nostra entitat, “La meva família m'acull” i “Casa d'Infants”, responen al nou paradigma que vol promoure la família com l'espai més adient per al creixement i benestar dels infants i, per tant, la família ha de rebre el suport, la protecció i l'assistència necessàries per poder assumir plenament les seves responsabilitats i garantir el benestar dels infants. En aquest sentit, els dos projectes estan íntimament comunicats permetent a les famílies acollidores rebre el suport i l'acompanyament des de Casa d'infants en aquells casos en què sigui necessari perquè l'acolliment sigui un èxit.

2.6 Implementació del programa “La meva família m'acull” a la comarca de la Selva, en col·laboració amb el SEAIA de la Selva

A finals de l'any 2011 la Fundació FASI, d'acord amb la Direcció General d'Atenció a la Infància, va facilitar la dedicació de professionals per tal que es pogués realitzar el projecte a la Comarca de la Selva, aprofitant que en aquest territori la fundació gestiona també les Cases d'Infants.

El projecte consisteix a donar una atenció específica a les famílies acollidores extenses adscrites al SEAIA de la Selva.

La col·laboració es va iniciar el mes de novembre del 2011. D'una manera àgil, durant els mesos de desembre 2011 i gener de 2012, es va fer la presentació de les famílies acollidores. Cada tècnic del programa tenia un tècnic referent de cas per part del SEAIA la Selva, amb qui fer el seguiment de les intervencions i l'evolució del cas. Es va prioritzar el treball amb les famílies que ja tenien mesura constituïda, de tutela. La incorporació a estudis i valoracions es planifica fer-la en un segon moment. Tot i això, durant aquest any, s'han realitzat quatre informes d'estudi. En cas de seguir el projecte l'any 2013 és un dels aspectes en què cal aprofundir.

3. OBJECTIUS DE “LA MEVA FAMÍLIA M’ACULL”

3.1 Objectius estratègics

- Oferir un suport, orientació i acompanyament professional a les famílies extenses que han acollit algun infant.
- Col·laborar amb els equips especialitzats per facilitar que tots els infants i adolescents que hagin de ser separats del seu nucli familiar, tant d'una manera temporal com permanent, i disposin de família extensa, puguin ser acollits per aquesta família.

3.2 Objectius operatius

En relació amb les famílies acollidores:

- Acompanyar les famílies extenses acollidores per tal que assumeixin les funcions parentals substitutives.
- Reforçar les potencialitats de la família acollidora.
- Facilitar als acollidors recursos socioeducatius.
- Promoure noves formes de fer i actuar per afrontar situacions.
- Treballar amb els acollidors les situacions que es produeixin amb els pares dels infants i aprendre a gestionar-les.
- Acompanyar els acollidors en la comprensió dels moments evolutius dels infants i dels sentiments que es vagin generant consegüentment.
- Donar suport en la recerca de recursos: laborals, psicològics, pedagògics...

En relació amb els infants:

- Garantir el seguiment de la totalitat dels infants acollits.
- Guiar els infants en la comprensió de la seva realitat familiar.
- Acompanyar els infants en el moment d'incorporar-se al nucli familiar acollidor.
- Fer participar els infants en la presa de decisions, d'acord amb el seu moment evolutiu.
- Atendre les necessitats socioeducatives dels infants i cercar-los els recursos necessaris.
- Donar suport a l'escolarització i a la integració dels infants en els diferents recursos comunitaris.

En relació amb els professionals del territori:

- Acordar conjuntament amb l'EAIA referent els criteris de validació dels nuclis de família extensa.
- Informar l'EAIA de l'evolució dels règims de visites dels infants amb els pares i altres familiars, per tal de valorar la situació dels permisos.
- Informar l'EAIA referent de la situació de l'acolliment per a les renovacions de mesura d'acolliment en família extensa.
- Acordar conjuntament amb l'EAIA referent la relació amb SBAS pel seguiment de diverses àrees (escolar, integració comunitària...)
- Acordar conjuntament amb l'EAIA la interlocució amb l'escola del nen/a.
- Acordar conjuntament amb l'EAIA la relació amb serveis de Salut Mental.
- Fer l'estudi del nucli acollidor derivat des de l'EAIA.

4. METODOLOGIA DE TREBALL

En relació amb les famílies acollidores:

Per tal de donar suport i fer el seguiment dels acolliments en família extensa la metodologia seguida ha estat:

- Observació de la família acollidora i la dinàmica familiar.
- Entrevistes amb les famílies acollidores.
- Visites i entrevistes al domicili de la família acollidora.
- Amb el consens previ amb l'EAIA, participació en les visites amb els pares biològics.

En relació amb els infants:

- Entrevistes amb els infants acollits.
- Observació dels infants acollits i la relació amb la família acollidora.
- Entrevistes amb els serveis especialitzats (CSMIJ, CDIAP, centres privats), en el cas que hi assisteixin.
- Treball de les emocions i sentiments dels infants a partir del dibuix com a eina diagnòstica i del joc simbòlic.
- Entrevistes amb centres escolars i d'extraescolars.

En relació amb els professionals del territori:

- Coordinacions de seguiment.
- Sessions de treball.
- Elaboració d'informes de seguiment.
- Col·laboració en estudi del nucli acollidor.

5. RECURSOS NECESSARIS

5.1 Recursos humans

El nostre equip multidisciplinari està dirigit, fins al novembre del 2012, per Sandra Jaramillo, educadora social, i està format per una treballadora social, una psicòloga i una pedagoga.

Cada professional actua com a referent davant l'EAIA, família extensa acollidora i altres serveis externs.

És el responsable final de l'elaboració de la documentació requerida per cada cas, amb el consens previ de la resta de membres de l'equip.

Treballadora social	Anna Belén Gordillo	1/2 jornada
Psicòloga	Lluïsa Hernández	1/2 jornada
Pedagoga	Marta Pagès	1/2 jornada

A partir del mes de novembre es produeix el canvi de direcció i de la treballadora social. Els nous membres de l'equip són Micaela Guerrero, educadora social amb funcions de direcció, i Valentina Marín, que s'hi incorpora com a treballadora social a jornada completa.

Treballadora social	Valentina Marín	100% jornada
Psicòloga	Lluïsa Hernández	1/4 jornada
Pedagoga	Marta Pagès	1/2 jornada
Educadora social	Micaela Guerrero	1/4 jornada

5.2 Recursos materials

L'espai físic on es desenvolupen les nostres intervencions està ubicat a les dependències de l'EAIA la Selva, al carrer del Prat, 1 de Santa Coloma de Farners, on es disposa d'un despatx cada dilluns, dijous i divendres de 9 a 15 hores.

A més, s'han pactat espais compartits amb altres entitats: a Blanes, a les tardes i amb demanda prèvia, a la plaça Argentina, 5, i a Lloret, a la plaça Pere Torrent s/n, cada dilluns de 9.30 a 14 hores, dijous de 8 a 15 hores i dimecres de 15 a 19 hores.

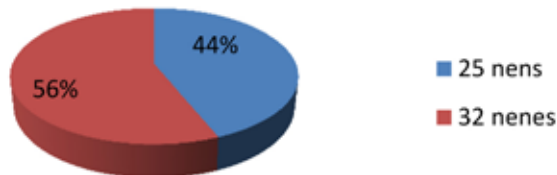
5.3 Recursos econòmics

Per l'any 2012 s'hi ha destinat un pressupost de 66.143 euros.

6. ANÀLISI DE LA POBLACIÓ ATESA

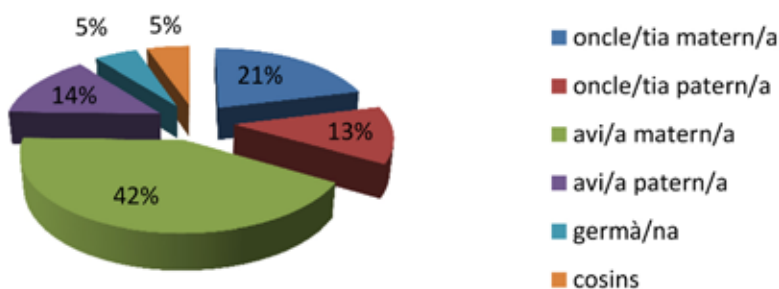
6.1 Nombre d'infants atesos durant l'any

Al llarg de l'any s'ha observat que la proporció de nenes és lleugerament més alta que la de nens: un 56% de nenes i un 44% de nens d'un total de 57 infants.

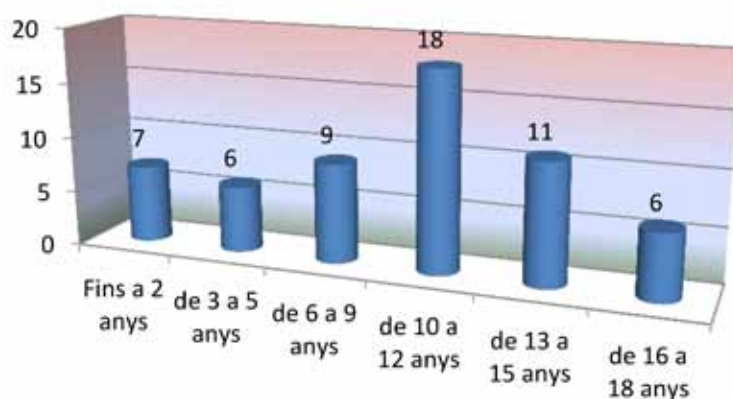
Al final de l'any es comptabilitza un total de 53 infants, dels quals 25 són nens i 28 són nenes.

6.2 Vincle del guardador

6.3 Distribució per edats i procedència geogràfica

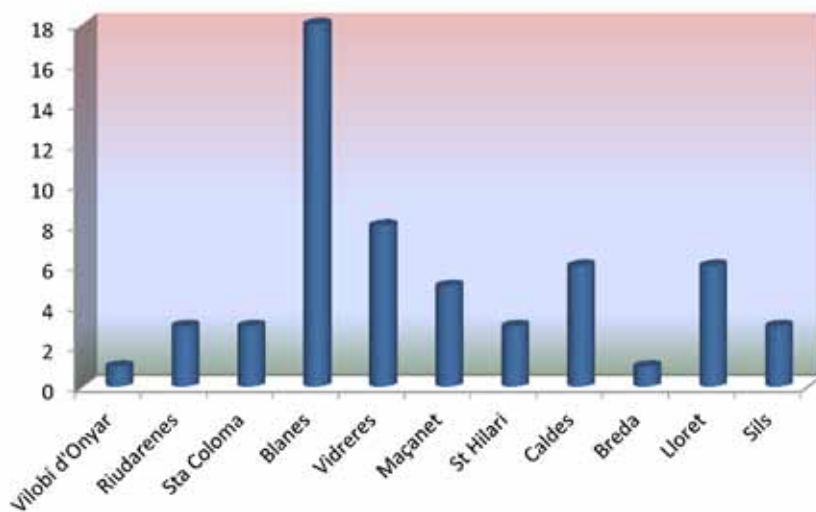
Distribució per edats

Es pot observar que la preadolescència és l'edat amb més quantitat d'infants, ja que representen més del 30% del grup, i si hi afegim el grup d'adolescents (de 13 a 15 anys) s'arriba a un 50% del total. Aquestes

dades ens poden donar una idea de les necessitats formatives i de recolzament que requereixen majoritàriament les nostres famílies acollidores tenint en compte, a més, que un 56% dels acollidors són avis.

Distribució per procedència geogràfica

A la zona de la Selva hi ha una població molt dispersa per territori, encara que s'observa una major concentració de famílies en el municipi de Blanes, amb més del 30% del total.

La dispersió dels nuclis acollidors ha dificultat la possibilitat de poder portar a terme trobades de grup i sessions formatives per a les famílies acollidores durant l'any 2012. No obstant això, atesa l'anàlisi feta de les necessitats de les famílies, les situacions de cada acolliment i el creixent augment de casos en els darrers mesos, es planteja posar en marxa al llarg del primer trimestre de 2013 les sessions grupals d'atenció a les famílies acollidores.

6.4 Nombre de famílies i adults atesos durant l'any

ANY 2012	
Nombre de famílies ateses durant l'any	45
Nombre d'adults atesos durant l'any	81
Nombre de famílies ateses al final de l'any	41
Nombre d'adults atesos al final de l'any	75

Durant tot l'any 2012 es va atendre 45 famílies (81 adults) de les quals, al mes de desembre, s'atenien 41 famílies (75 adults).

La major part de les famílies i adults atesos durant l'any 2012 són avis i àvies que representen un 56% del total de la població atesa (vegeu punt 6.2: per part materna un 42% i un 14% per part paterna).

6.5 Nombre de baixes durant l'any en curs

Durant l'any 2012 s'ha produït un total de cinc baixes d'infants (4 famílies ateses i 6 adults en total), de les quals dues van ser per canvi de territori, una per majoria d'edat i una per derivació a centre. En un dels casos que van traslladar-se de territori, es va portar a terme una coordinació de traspàs amb el servei del municipi on la família residia a partir d'aquell moment, per tal d'informar sobre la situació familiar, el treball dut a terme i poder exposar la situació de l'acolliment.

Respecte als casos en què hi va haver canvi de mesura a centre, també es van fer coordinacions amb els respectius serveis (casa d'acollida en un cas i CRAE en l'altre) per tal de poder informar de la situació de l'infant i sobre el treball que s'havia portat a terme durant el temps en què va durar l'acolliment.

BAIXES ANY 2012	
2	Trasllat de territori
1	Majoria d'edat
2	Canvi de mesura: centre

6.6 Nombre d'infants derivats de nou l'any en curs

Al llarg del 2012 s'ha derivat tres infants (2 nens i 1 nena) al servei de la Casa d'Infants per tal de poder donar orientacions educatives i de suport a la família acollidora i poder treballar aspectes educatius i relacionals concrets que dificultaven la convivència entre els diferents membres de la família i que, consegüentment, generaven una situació crítica de l'acolliment.

6.7 Temps mitjà d'espera entre derivació d'EAIA i primera entrevista

Durant l'any 2012 s'ha procurat agilitzar el màxim possible el temps d'espera entre la data de derivació de l'equip d'EAIA i la primera entrevista amb la família. En aquest sentit, el temps mitjà resultant és d'una setmana i mitja.

7. ACTIVITATS DE L'EQUIP

7.1 Nombre d'entrevistes anuals a infants

Durant l'any 2012 s'han realitzat un total de 116 entrevistes als nens i nenes atesos. L'atenció i la durada de les visites amb els infants s'ha portat a terme atenent les característiques personals dels infants i les edats que presenten. En els casos d'infants més petits, s'ha treballat amb ells a partir de metodologies com el joc o el dibuix.

7.2 Nombre d'entrevistes anuals a famílies

Durant l'any 2012 s'han realitzat 174 entrevistes a les famílies i 118 seguiments telefònics. Després de la sessió amb els nens/es, s'ha parlat amb la família dels aspectes observats en l'infant acollit i d'aquelles informacions que es valoren necessàries a tenir en compte per poder millorar la situació dels membres del nucli familiar acollidor.

En els casos en què s'ha considerat necessari, s'ha elaborat i facilitat també material pedagògic per a la família per tal de poder treballar les situacions concretes que l'infant manifesta (temors, desorganització, impulsivitat, etc.).

7.3 Nombre d'informes d'estudis fets durant l'any

S'han realitzat quatre estudis que van ser validats. D'aquests quatre nuclis, dos seran casos de seguiment per al proper any mentre que en els dos restants (germans bessons), la situació administrativa ha canviat i han estat reconeguts parentalment per un oncle dels infants, el qual no presenta indicadors de desprotecció per poder exercir correctament com a pare la criança i l'atenció dels infants.

7.4 Nombre d'informes de seguiments anuals

S'han realitzat 45 informes de seguiment. Durant el mes de gener s'han realitzat 16 informes que corresponen a l'any 2012 però que per motius aliens a la nostra voluntat no es van poder presentar durant l'any.

7.5 Nombre d'altres informes fets durant l'any

S'han redactat dos comunicats que s'han fet arribar a l'EAIA referent, per tal d'informar de la situació que es desenvolupava durant el transcurs dels permisos de dos infants amb els seus pares o altres familiars, ja que després de les trobades s'observava en els infants un bloqueig significatiu i una angoixa manifesta pels missatges que rebien dels seus familiars durant el permís.

D'un total de 51 informes, la gran majoria, amb pràcticament un 50%, són de seguiment.

7.6 Nombre de reunions de coordinació anuals

- **EAIA:** 69
- **SSB:** 15 presencials i 26 via telefònica
- **Serveis Educatius:** 29 presencials i 6 via telefònica
- **Serveis Salut:** 16

7.7 Nombre d'acompanyaments/supervisió a les visites amb pares

Durant el transcurs del 2012, no s'ha portat a terme cap acompanyament o supervisió de les visites amb els pares. No obstant això, sí que s'ha treballat la convivència amb els pares o amb un d'ells, en els casos en què el pare o la mare viu al mateix domicili que els acollidors.

En aquestes situacions també s'ha treballat els missatges que els pares, de vegades, han verbalitzat cap als fills i que desencadenen un sentiment d'inestabilitat important per a l'infant i un conflicte familiar respecte a la situació de l'acolliment.

En aquests casos, la tasca duta a terme ha estat d'una manera coordinada amb l'EAIA per tal de poder donar resposta a les necessitats de la família i que la situació familiar repercuteixi el mínim possible en l'acolliment.

7.8 Formació als grups de famílies acollidores

No s'han pogut organitzar els grups de famílies durant el 2012, atesa la dispersió geogràfica dels casos que s'atenen a la zona de la Selva, i no poder conseqüentment plantejar un mínim nombre de famílies per fer la formació dels grups, ja que el nombre d'infants atesos al llarg del 2012 ha estat gradual, fins aconseguir el màxim nombre al final de l'any.

8. VALORACIÓ

En relació amb les famílies acollidores:

INDICADORS

- Acceptació de l'infant que han acollit amb totes les seves dificultats i/o particularitats
- Acompanyament de l'infant tenint present les seves necessitats
- Protecció i estabilitat que generen a l'infant
- Capacitat d'empatia que transmeten
- Evolució en la relació i l'acceptació de la situació dels pares de l'infant
- Utilitzar el recolzament de l'equip tècnic per a la millora de tots
- Satisfacció amb l'acolliment

En relació amb els infants:

INDICADORS

- Major relació amb l'entorn social del lloc on viu
- Evolució i resultats a nivell escolar
- Capacitat d'expressar els dubtes i temors que té
- Variació de la relació amb els iguals
- Comprensió de la seva situació personal
- Visió que manifesta de l'acolliment
- Bona relació amb els components de la família acollidora
- Acceptació de la realitat dels seus pares
- Millores en la relació amb els pares
- Comoditat amb l'acolliment

L'atenció a les famílies i els infants acollits ha estat variada i intensa durant el transcurs del 2012. Algunes famílies han estat ateses amb més intensitat (fins a un cop setmanalment) i en d'altres el seguiment ha estat més espaiat, segons la casuística familiar de cada família.

Des del seguiment de l'acolliment es valora que en la major part d'infants atesos s'ha pogut treballar aspectes emocionals i temors que la família i l'infant presentaven i que generalment per por i/o dificultats per gestionar no havien manifestat.

En l'atenció donada s'ha procurat treballar els rols familiars, els aspectes que com a guardadors legals els familiars han de garantir, els processos evolutius dels infants, la resposta emocional abans i després dels permisos, els temors generalitzats que els familiars i infants mostren i, en els primers acolliments principalment, la comprensió i l'adaptació de la nova situació.

S'ha observat que en les famílies de primer acolliment, és imprescindible fer-los un acompanyament proper, atès que en aquestes situacions, es dona un procés d'inseguretat familiar generalitzat i amb ell un conflicte familiar, per part dels acollidors, que cal treballar per poder donar garanties d'èxit a l'acolliment i que no generi conseqüentment un nou temor per a l'infant.

En l'aspecte administratiu, també és necessari fer aquest acompanyament, explicant a les famílies què implica un acolliment, a quines necessitats han de respondre i quins aspectes administratius han de tenir en consideració, ja que hi ha un desconeixement generalitzat de la situació administrativa de l'acolliment i dels tipus d'acolliments que existeixen.

En termes generals, amb l'atenció a les famílies, s'ha treballat principalment l'acceptació de la situació dels pares dels infants, fet que en la major part dels casos genera un conflicte familiar important i una incomprensió generalitzada d'aquest fet. Amb les famílies no tan sols s'ha treballat aquesta acceptació sinó també la transmissió d'aquesta entesa cap a l'infant per tal que aquesta situació no creï en ell un sentiment de conflicte de lleialtats o d'angoixa respecte a l'acolliment. La valoració d'aquest treball ha estat positiva; una part important de les famílies han estat capaces d'expressar el seu malestar respecte a aquest tema i,

en conseqüència, ha permès treballar-ho per tal que les famílies puguin parlar amb els infants o acompanyar-los en aquest aspecte des d'una vessant comprensiva, protectora i resilient.

El treball d'empatia també ha estat un dels principals aspectes treballats amb les famílies, sobretot en aquells infants o adolescents que mostren una major dificultat per entendre la seva situació i en conseqüència viuen aquest fet des de la preocupació, la inestabilitat i l'angoixa. Moltes famílies han tingut o tenen dificultats per poder entendre el malestar que posa de manifest l'infant, i això ha generat en molts casos que el nucli familiar passi per etapes de conflictes familiars importants o també que les famílies no puguin donar resposta al malestar de l'infant acollit. Des de l'equip de seguiment dels acolliments, s'ha observat que la principal dificultat d'entesa i empatia respecte a l'infant és en els casos d'adolescents, sobretot en aquells joves que passen per una adolescència complicada i, en conseqüència, manifesten un major malestar respecte d'ells mateixos i la seva situació.

